

ZA HRANICE VÁ EDNĀ•CH DNĀ® - VI.

PondĀ•lĀ-, 12 zĀ•jĀ™Ā- 2011

Protože v Edinburghu ani v celém Skotsku nebyl žádný uprchlický tábor, kam by bylo možné naši skupinku šoupnout, museli jsme se s pomocí nových pĀ™átel o sebe nĀ›jak postarat sami. NaštĀ›stí nám byla pĀ™idĀ›le jakási minimální sociální podpora. Ta staĀ•ila jen na to nejlevnĀ›jši bydlení a jídlo, ale tak to má být.

Paní Deyová v té době pracovala v soukromé jazykové škole, která potĀ™ebovala pĀ™es prázdniny vymalovat a tak jsme získali první práci a možnost vydĀ›lat si na letenky. Navíc jsme mohli zdarma pouĀ›žívat školní jazykovou laboratoř a pokusit se o nĀ›jaký pokrok v chatrné jazykové výbavĀ› vĀ›tšiny z nás. S nabídkou pomoci se pĀ™ihlásili nĀ›kolik místních ĀEechĀ™. Pan Millar, který pracoval na univerzitĀ›, nám pomohl s pĀ™eklady a taky nám ve všem moĀ›ném poradil. ManĀ›elé Hornungovi - Ā›idĀ› z Prahy, kteĀ™í pĀ™eĀ›ili nacistický koncentrák - nás nĀ›kolikrát pozvali a také pomáhali, jak se dalo. Edinburgh University

S bydlením jsme to vyĀ™ešili tak, Ā›e jsme se rozdĀ›lili do tĀ™í skupin. Velkej Jirka bydlel s Milanem, já se ZdeĀ™kem Jirka s Alenou dostali (coby nastávající rodiĀ›e) pomĀ›rnĀ› brzy být od nĀ›jaké sociální organizace. My dva jsme bydleli dost dlouho u vynikajících lidí Stuarta Robertsona a jeho manĀ›elky Jenny. Stuart byl univerzitním kaplanem Anglikánské církve a víte, co na nĀ›m bylo úĀ›asnĀ›ho? PĀ™edstavte si, Ā›e umĀ›l Ā›esky !!! A docela slušnĀ›, i kdyĀ› v ĀEeskosloven jen pĀ™ roku. Dost jsem se pĀ™ed ním za svou mizernou angličtinu stydĀ›l a zkoušel v tom smĀ›ru nĀ›co dĀ›lat... Skotsku to ale nebylo s domluvou vĀ›dycky lehké. Vzpomínám si na jednoho opravdového Skota s opravdovým skotským pĀ™ízvukem, kterého jsme se kdesi na pĀ™edmĀ›stí ptali na „Edinburgh Road". A on nerozumĀ›l a nerozumĀ›l. Teprve dlouhým vysvĀ›tlováním pochopil a vyslovil jméno ulice „správnĀ›", kdyĀ› Ā›e sebe vyrazil skĀ™ek, který znĀ›l jako: "huuudinberrrrrrrrud!" KdyĀ› byla škola vymalovaná a bylo víc Ā›asu, vyrazili jsme se ZdeĀ™kem na dvoutýdenní výlet po Skotsku. Jeli jsme stopem, spali v youth hostelech a dostali se pĀ™es Inverness a kolem slavného Loch Ness aĀ› do Ullapoolu. Ta cesta byla nádherná a rád bych se tam chtĀ›l - právĀ› kvĀ›li skotské vysoĀ›inĀ› a dobrým lidem, kteĀ™í tam Ā›ijí ještĀ› nĀ›kdy podívat. Královna ve svém Rolls Royce

Jednou, kdyĀ› jsem si to kráĀ›el po tiché ulici ve stĀ™edu Edinburghu, pĀ™ekvapila mĀ› pĀ™ítomnost bobbyho uprostĀ™ kĀ™iĀ›ovaty, pĀ™estoĀ›e provoz byl minimální. Ten najednou zapískal na píšĀ›alku a kolem projely Ā›tyĀ™i policisté na motocyklech, provázejíce velký Rolls Royce. Na zadním sedadle, jen pár metrĀ™ ode mĀ›, sedĀ›la velice elegantní dáma, jejíĀ› tvĀ™ v U.K. nesmí chybĀ›t na Ā›ádné bankovce. No - a mezi hrdými Skoty, kteĀ™í cizáckou královnu se zájmem, ale pomĀ›rnĀ› chladnĀ› pozorovali, se našel jeden Ā›lovĀ›k, který na ni radostnĀ› mával! Královna to ocenila tím, Ā›e mĀ› pĀ™átelsky usmála a dĀ™stojnĀ› pokynula hĀ™betem ruky v bílé rukaviĀ›ce. Ten úsmĀ›v byl opravdu tak pĀ™átelský a líbivý, Ā›e se Ā›e mne stal royalista ... ĀEeasto jsme jezdili do Glasgowu, protoĀ›e tam bylo kanadské vyslanectví. Moje situace ohlednĀ› imigrace do Kanady byla o hodnĀ› snadnĀ›jši, protoĀ›e mĀ› sponzoroval brácha, který uĀ› v té době Ā›il v západním pobĀ™eĀ›i Kanady v Britské Kolumbii. TakĀ›e všechno byla otázka Ā›asu, lékařĀ™ské prohlídky a nĀ›kolik pohovorĀ™. ZamĀ›stnanci ambasády se chovali pĀ™átelsky a mĀ›li se mnou i s mou angličtinou trpĀ›livost. Jeden z nich zĀ™ejmĀ› trošku jinou specializaci, protoĀ›e chtĀ›l vĀ›dĀ›t, co Ā›e jsem dĀ›lal bĀ›hem vojenské sluĀ›by a pak hned typu radarĀ™ jsem slouĀ›il. KdyĀ› jsem Ā™ekl, Ā›e u pĀ™ehledového P-12, vĀ›dĀ›l okamĀ›itĀ› o Ā›em mluvím, obrátil oĀ™ na nic neptal. StaroĀ›itná, elektronkami osazena kopie nĀ›meckého zaĀ™izení z 2. svĀ›tové války, uĀ› v roce 82 hochy z NATO fakt nezajímala. A Ā›as šel dál. Jirkovi a AlenĀ› se narodil potomek, já se ZdeĀ™kem jsme se pĀ™es do bytu pro studenty, který byl o prázdninách k maní velice levnĀ›. KdyĀ› se studenti vrátili, tak jsme šli do jiného bytu, pĀ™ímo proti hĀ™bitovu a hned nad hospodou Athletic Arms, kde atletické paĀ›e místních borcĀ™ opravdu zvedaly pĀ™l a kde byl Ā™ev (dlouho do noci) skoro jako v Ā›eské hospodĀ›. ManĀ›elé Deyovi na nás nezapomínali a tak jsme všichni dostali lístky na Edinburgh Military Tattoo - kaĀ›doroĀ›ní pĀ™ehlídku vojenských kapel z celého svĀ›ta. Hlavní s mĀ›ly ovšem pochopitelnĀ› skotské dudy. Nezapomenutelný okamĀ›ik nastal, kdyĀ› pochodovaly jednotky z právĀ› vyhrané války o Falklandské ostrovy. NapĀ™ed sveĀ™epĀ› vypadající snĀ›dí Gurkhové, za nimi jednotky drsných skotských horalĀ™ v kiltech. A do toho hrály dudy a bubny „Scotland the Great". Lidé kolem nás zaĀ›ali tak strašnĀ› dupat do taktu, Ā›e jsem mĀ›l opravdový strach, Ā›e se pod námi zĀ™ítí tribuna. Pak vše ztichlo, zhasla svĀ›tla a jen bodový reflektor ozaĀ™oval cimbuĀ™í edinburghského hradu, na kterém stal osamĀ›lý dudák a hrál „Amazing Grace"....

BlíĀ›il se podzim a s ním i Ā›as k odletu do Kanady, na který jsem se tĀ›šil jako blázen. Ne Ā›e by se mi ve Skots nelíbilo, ale nemohl jsem se doĀ›kat, aĀ› po pĀ™lroce nejřznĀ›jšich nejistot zaĀ›nu nový Ā›ivot. Dokumenty opravĀ™ pĀ™istĀ›hování do Kanady mne uĀ› na vyslanectví v GlasgowĀ› Ā›ekaly - ale s nimi i nepĀ™ijemné pĀ™ekvapení. Celou tu se totiĀ› domníval, Ā›e mi kanadské úĀ™ady vydají i nĀ›jaký prozatímní cestovní dokument, ale to byl omyl. Bylo mi Ā™eĀ›e takový doklad mĀ›Ā›e vydat jen U.K. šel jsem proto na pĀ™íslušný úĀ™ad a tam jsem se dovĀ›dĀ›l, Ā›e ano cestovní doklad pro cizí státní pĀ™íslušníky si opravdu mohou zaĀ›ádat, ale vyĀ™izení trvá 5 - 6 mĀ›sicĀ™. A Ā›ádné výjimky... Po dlouhé době mĀ› zase polilo horko.

MIKINDokonĀ›ení za týden